

Božjo, zato je tudi toliko altarjev in toliko slik posvečenih njeni žalosti. Kdo ne vé, da sta dve umetnosti, slikarstvo in glasba, tekmovali, da bi lepo in resnično izrazili najmilejše čustvo: materinsko žalost — izviraajočo iz materinske ljubezni.

Kar smo označili tukaj bolj po ideji in jedru, to preveva razne molitve in vaje, katere ponuja ta knjižica. Kolikor moremo soditi, glasé se molitve dostojno in izražajo pobožno čustvo, jasne misli.

V jeziku, v pisavi se vidi pisateljev trud, da bi ustrezal slovniškimi in stilističnimi pravilom.

Kajpada bi bil mogel marsikaj lepše povedati, in lepe misli bi se dale vlti še v lepšo in pravilnejšo jezikovno obliko. Lepi so kratki stavki, a biti morajo res celotni stavki, kakoršen ni ta-le: »Drugi knjigo iz reda sv. Avgušтина.« Pa ne iščimo pezdirdja na lepem oblačilu, s katerim je hotel gospod pisatelj odičiti podobo žalostne Matere, izrecimo rajši z besedami gospoda generalnega vikarja željo, »da bi se ta podučljiva knjiga med verniki razširila in obilno dušnega sadu rodila«.

Raznoterosti.

Naše slike.

1. **Lermontov.** Nadejamo se, da ustrezamo mnogim čitateljem s to sliko, kakor tudi z življenjepisom slavnega pesnika. Jako radi bi tudi o drugih prilikah objavili take slike, za katere bi se prav takrat naročniki najbolj zanimali, a povedati treba odkrito, da je s slikami neprimerno velika težava. Spis se dá napisati, a slike ne moremo narediti sami.

2. **Spljet,** tudi Splet, (Spalato) je največje mesto Dalmacije. Slika v poslednji številki našega lista kaže to mesto celotno z zapadne strani. V tej številki pa vidimo samo jeden del, jedno ulico, ali boljše mestni breg ob morju. — Mesto je zanimivo bodisi po zgodovini, bodisi po sedanjem stanju. Na kraju, kjer je dandanes staro mesto, stal je nekđaj veliki Dioklecijanov grad, sezidan l. 304. Sedanja stolnica je bila v rimski dóbi paganski tempelj. — Spljet se razteza na dnu dolgega polotoka, od vznožja Mosora do malega otoka Čiova. Lice mesta je precej starinsko, ulice so večinoma kratke in ozke. Prebivalstvo raste jako hitro; sedaj šteje okoli 19.000 duš, skoro samih katoličanov. Spljet ima živahno kupčijo, pa bila bi še obširnejša, ako bi bila boljša njegova luka. Velike ladije ne morejo do kraja, in tako treba večkrat sode spuščati v morje, potem pa zopet vleči jih iz morja na ladijo. Ko je potoval svetli cesar meseca julija po Dalmaciji, obiskal je tudi Spljet. Spljet je slovansko mesto; ker se čvrsto razvija, utegne imeti v bodočnosti važno vlogo.

3. **Jurče na jablani.** Jurče se ni sicer učil nikjer sadjarstva, a vendar dobro vé, kje so najboljše jabolka. Tam na koncu vasi ima čevljar Matijec vrt in na vrtu jablano. Jurče jo pozna tako, da se mu še sanja o njej. Kolikokrat je že pogledal nanjo, a bal se je Matijca. A poskusimo! Jurče se že gostí z najboljšimi jabolki, kar primaha Matijec s kučmo na glavi in palico v roki tam mimo. Kmalu stoji pod drevesom, Jurče pa sedi na veji. »Ali mi greš doli«, veli Matijec in skriva palico za hrbtom. A Jurče . . . ?

Po pravici povemo, da ne vemo, kaj je naredil, ali kaj namerava narediti. To pa vemo, da mu Matijec ne namerava delati krivice.

4. **Živa slika:** »**Sveti Alojzij v nebeški slavi.**« Ko so letos povsodi praznovali tristoletnico smrti sv. Alojzija, priredilo je tudi naše Marijanišče dne 21. junija zvečer mično slovesnost: domači gojenci so igrali igro »Alojzij«; na glashenem odru se je glasila godba (klavir in harmonij) in se vrstila z lepim petjem, naposed so se priredile še žive slike: »Prvo sveto obhajilo«, »Slovo od doma in očetov blagoslov«, »Alojzij v nebeški slavi«. Poslednjo podajemo tukaj po »domači« fotografiji.

5. **Marijanišče od južne strani.** Lani smo objavili sliko sprednje strani (s ceste) našega Marijanišča. Ker je ta hiša ne samo dom nad 130 gojencem iz vseh krajev slovenskih, ampak tudi našemu listu, naj se čitatelji ne izpodtikajo nad to sliko, ki je sedaj še resnična, pa kmalu ne bode več. Na desni strani ob koncu se je začel pred kratkim zidati nov oddelek — največ za šolske namene. Sedanji prostori, dasi so veliki, ne zadostujejo potrebam. Novi oddelek bode imel lične, svetle in zdrave prostore za štirirazredno ljudsko šolo. Iz tega se vidi, da naprednega duha ne manjka temu zavodu, da bi le ne zaostajali pomočki. Pa saj je tudi dolgove delati — napredno! — Čitatelj vidi glavno poslopje, na desni pa gospodarstvena poslopja; spredaj je vrt; pred vrtom na polju pa se nastavljajo gojenci (ne vsi), ki so tudi toliko nečimerni, da želé biti na sliki. Privoščimo jim to veselje!

6. **Nova brambovska vojašnica v Ljubljani.** Da ne kažemo ljubezni samo do sebe, podajemo tu sliko nove brambovske vojašnice. Obe poslopji, Marijanišče in vojašnica, sta drugo blizu drugega. Zato si nekdo ni mogel kaj, da ne bi bil z drugega nadstropja v Marijanišču pomeril z aparatom fotografskim tje na sosedo in jo — ne ustrelil, marveč ujel na ploščo in napravil sliko. Nova vojašnica je lepa pa velika zgradba. Glavno poslopje meri v dolgosti 137 m. Nad vojašnico vidiš na sliki vrh hriba Golovca,